

உதயதாரிகை-MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

கம். புத்தகம்; சஞ்சிகை உரு [தாராடுமி லு. மார்கழி மீ. 102. உ. வியாழக்கிழமை.—Thursday, December 12, 1850. [Vol. X. No. 23.

TERMS OF THE PAPER.

For each copy—two shillings a year—PAYABLE IN ADVANCE.

To Subscribers who receive the Paper by mail, each copy, exclusive of postage—four shillings a year. The difficulty of sending small sums from distant places may be obviated by five subscribers uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note.

The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year, their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.

Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type at Brevier size of seven and a half lines to an inch.

All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements.

Communications should be post paid to receive attention, JAFFNA—THE MISSIONARIES.

CATTAVEL—Mr. J. WHITE

TRINCOMALIE—Rev. J. WALTON.

COLOMBO—Messrs. P. B. FERNANDO & SONS.

KANDY—Mr. L. LAWTON.

TRANQUEBAR—Mr. JEDDITH ADAMS.

BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.

MADURA—Rev. C. F. MUZZY.

MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

ISLE OF FRANCE—Mr. GEORGE COX.

உரோமை

சுயமதப் பிரபலியம்.

இங்கிலாந்து அமெரிக்கா முதலிய தேசங்களிலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் இத்தாலியதேசத்தவர்களுடைய மனதை வேளிர்த்துப்படுத்தவும், சுவசெய்ததைத் தப் போதிக்கும் விலிபவ வேதாசனத்தையும் கிறிஸ்தவத்திற்கு உபயோகமான தன்மே புத்தகங்களையும் அத்தேசமெங்கும் பரப்பும்படி. தொண்டிதவருகையில், சுயதேச வாசிகளிலும் அனகர் அந்நாடுகளில் கட்டிடக் கூட்டமாகச் சேர்ந்தகொண்டு தங்கள் ஊரவர்கள அநாசாங்கத்திற்கும் மார்க்கத்திற்கும் உரிய அறிவிலே தேற்றவும், பாப்பலின் அதிகாரத்தை வேர்பாரப்பண்ணுவாங்குகுறிப் பிரசித்தப்படுத்திக் கொண்டு அச்சுப்பதித்து தேசத்து டபரப்பி வருகிறார்கள். இவ்விதமான காரியங்களை அவ்வூர்ப்பிரைசைகள் நடப்பித்து வருகிறார்களென்பதை உரோமை அரசாட்சியார் முற்றும் அறிந்திருந்து தங்கள் போலின் அதிகாரிகளைக்கொண்டு அப்போர்ப்பட்டவர்களைக் கண்டித்தும் மன்னப்போயி அத்தாட்சி இல்லாததினால் வேறநேகம் கடுமையான வழிவகைகளைப் பிரயோகித்து வருகிறார்கள். செசுரில் (Jesuits) என்பவர்களுடைய அச்சுக்கூட்டம் இவர்களுக்கு விரோதமாகப் பழிபாடுகள்களைக் கூறும் பிரச்சித்தப் பத்திரிகைகளை உண்டுபண்ணி வருகின்றன. சன்சுரோலோன் (San Carlo) சபைக்கு முன்னையமாயிருக்கும் பாத்தர் வேனெடோ என்றும் (Father Bernardo) குதராவைவர் தமது மந்தைகள் பாவத்திலிருந்து நீங்கும்படி புத்திசொல்லும் தருகையில் காண்பித்து வரும் கருணைகளிலும் பார்க்க அதிகமான கருணைகொண்டு உதாரணமுள்ளவர்களும் இருப்பதும் போசுமெண்ட்காடுகிறார். திருச்செய்யாயின் ஆவிக் குரிய போரவாதுக்கள் லவகிக்க சத்துருக்களுக்கு விரோதமாகச் செவ்வாய்ப்புகின்றன. செசுரில் (Jesuits) தங்கள் எதிராளிகள் உண்டுபண்ணும் பிரபத்தினங்களை பரிசுத்தப்படுத்தி அச்சுஇயந்திரத்தைக்கொண்டு என்னையோசும்பண்ணுகிறார்களென்பதைக்காட்டும் படிக்குத்திட்டாகமாகப்பின்வருங்காரியங்களை அறிவிக்கிறோம்.—அவைகளை இலண்டன் டேலிஸ் (London Daily News) என்றும் புதினப் பத்திரத்திற்கு உரோமையிலிருக்கும் ஒருவரையுதய.

அதின் வரலாற்றுப் பிரபலியம். புதினப்பத்திரிகைகாரி சொல்லுகிறதென்னவெனில், இப்பிரபலியத்தின் வர்த்தமானங்களையும் அவைகளை நிலைநிறுத்தும்படி பண்ணும் வழி அவைகளையும் புற்றி நன்றாய்ந்து, இத்தாலியிலிருக்கும் ஓர் இங்கிலாந்துவாசகன் பாப்பென்பவர் செய்தபிரச்சித்தங்களை நமது புதினப்பத்திரிகையிற் பிரசுரஞ்செய்ய அவைகளைப்பாவைப்படுத்தித் தந்ததாக நாம் அவர்களுக்குக் கட்டுவார்களாயிருக்கிறோம். பாப்பென்பவர் பிரசித்தஞ்செய்த முல்பிந்திய

டன் கன்னிமரியான் அணிந்த முக்காட்டின் துண்டென்றும் அவளால் லோரெட்டின் தலவிலக்கு (Lady of Loretts) சொடுக்கப்பட்டதென்றுத் சனங்களை இன்னும் நம்பப்பண்ணலாமென்று கத்தோலிக்க குருமார் மனோபாவனை பண்ணிவரும் ஓர் சின்ன மரச்சித்திரத்தில் இசைத்திருக்கும் பட்டுச்சல்லாத்துண்டை நாம் கண்டிருக்கிறோம். அப்பத்திரிகையின் மேற்பக்கத்தில் மையமாகக்கன்னிமரியானையும் மகவையுக் திட்டிய ஓர் பருக்கன் சித்திரமும் அதன் மேல் தற்காலத்து வேவையான ஓர் அங்கும் சதுரங்கண்டை கறுப்புச்சரியையும் ஓட்டியிருந்தது. இச்சரியையின் மீது பின்னாக்களைப் பம்பும் வாசகம் வரையப்பட்டிருந்தது. அதாவது, “தெக்கியிப்பரிசுத்தஸ்தலத்தில் வசிக்கும் ஆசிரவதிக்கப்பட்டு கன்னியின் உண்மையான பரிசுத்த முக்காடு தேவதூதர்வழியால் லோரெற்றற்கு அனுப்பப்பட்டது.”

பின்னும் வருவது அதனிருபாக்களிலும் எழுதப்பட்டிருந்தன. அவையாவன, “கிறிஸ்து நம்முடையிருக்கிறார்.” “யேசுநாதருடைய உபத்திரவத்தையும் மனனத்தையும், மனவேதனை நிறைந்த மாதாச்சித்துக்கொண்ட கடுமையுத்தையும் குறித்து எஞ்சலேம் நகரத்தில், இயேசுக்கிறிஸ்தவின் சமாதியின் கன்னிநிபுசாங்கமாய் எழுதப்பட்டிருந்த மேன்மையான சரித்திரம்.” “பரிசுத்த முக்காட்டின் கீழ் எழுதி இருக்கும் முன்று சொற்களையும் தன் நீட்டலாவது, சதலாவது, சாளரத்திலாவது எழுதியிருப்பவன் பூமி அத்திரவின் மோசத்திலிருந்து தப்பிக்கொள்வான். அத்துடன், “நாசரேத்தின் இயேசு, யூதரின் இராசா நம்மிலிருந்தும். கிறிஸ்து சமாதானத்துடன் வந்தார். தேவன் மனுஷனாகவும். யேசு நம்முடன் இருக்கிறார். ஆண்டவரோம் மை இரட்சியும். ஆ! ஆண்டவரே பாவத்திலிருந்து நம்மைத் தப்பிவியும். ஆ! ஆண்டவரே மரணத்தின் தீமையிலிருந்து நம்மை இரட்சியும். ஆ! ஆண்டவரே சாத்தானுடைய கண்ணியிலிருந்து நம்மைத் தப்பிவியும். என்சை சொற்களை ஒருமுறை ஒதினும் என்னப்பிரியும்வருடத்துக்குச் சகல் பாவங்களும் மன்னிக்கப்படும்.”

நிபுடம்.

யேசுவானவர் சொன்னதாவது, “என் அருமையான பின்வாசகம், ஆயுதவார் நூற்றிருபத்துக்குச் சன்றும் நம்மைக் கட்டிக்கொண்டுபோனவர்கள் இருபத்துமூன்றுபேரென்றும், பொத்தின் கையினால் நமது சிபிற் குட்டினை குட்டுமேப்படுத்தென்றும், கோட்டத்தில் தரைய வட்டிளும் எழுந்திருக்கும்படி. நமக்குதளைந்த உதன நூற்றென்றும், நமது சிபிற் லும் மார்பிலுள்ள நூற்றுபத்திகேட்டுகையு. தோயிலோமு ப்பதனைக்குத்தென்றும் கயிறு கட்டிதலையாயிர்ப்பிடித்திருப்பதும் நூற்றுமுறை இடித்தார்களென்றும், முப்பதாம் முகத்தில் இடித்தார்களென்றும், ஆறு விர்த்து அறுநூற்றுபத்திதறு தரல் குத்தினார்களென்றும், நமது தேசத்திலும் நூறு கால்களையுற் சிபிசும் நூறு கீழ்களையும் உண்டுபண்ணினார்களென்றும், சிலுவையிலும் முன்றுமணித்தியாலமாயிருந்து நூற்றிருபத்துதரம் பெருமுகத்தோர்த்தேனென்றும், தூண்டயிற் பதின்மூன்று தரம் பரிசுத்தித்தார்களென்றும், சிபிசின்மேல் முட்டிற்று நூற்றென்றும், முன்னெற்றியில் முட்டிற்று முன்னென்றும், முகத்தில் அப்பல் நூற்றுபத்தென்றும், யுத்தவார் அன்னாற்றேட்டுடென்றும், என்வன நடத்தியவர்கள் மூவரென்றும், நான் சிபிசு இரத்தத்திலாவன, நாய இலக்கத்து அசுதா நாய. என்றும், லொன்சின்னோ (Longino) நமது விலாவில் அடிக்க உதிரமும் சலமும் புறப்பட்டன என்றும் அறிந்தகொள்கிறார்களாக.”

“நான் சிபிசு இரத்தத்திலாவனகளின் தொகை பரியந்தம் பெற்றல் (Paters) என்றுத் சத்தசெபங்களையும் ஏவல் (Aves) என்றுச் சத்தசெபங்களையும் முகிக்கப் பன்னிரண்டு வகுஞ்செயலும். அக்காலத்துக்குள் நாடுகளும் ஒருவன் ஒதிவருவாக்கில் அவனுக்கு நான் இரத்த கிருந்தகவனக்காட்டுவேன்.” அவையாவன, க. “அவனுடைய சகல் பாவங்களும் மன்னிக்கப்படும்.”

உ. “உத்திரிக்கும் ஸ்தலத்தின் உபத்திரவங்களுக்கு விடுவையுமான்.”

க. “செபங்களையோதிவருங்காலத்து அவன் மரணமடைந்து பன்னிரண்டு வருடங்களாய்த் தியானனை எண்ணப்படுவான்.”

ச. “நாசரேத விகாசத்தின் ரியிசியாய் மரணமடைந்தவனென்றேன்.”

ரு. “அவனுடைய ஆற்றாமாலை அவன் சந்ததியாரை டசத்துக்குக் கொண்டு செலவிட்டிருப்பதால்.”

ரு. “மேலும் அவர் கன்னியைக் கண்டித்தல்.”

அவையாவன, க. “நாசரேத விகாசத்தின் ரியிசியாய் மரணமடைந்தவனென்றேன்.”

ச. “உமது மேலான சித்திரத்தை.”

ரு. “நீர் சிலுவையை ரேதேசெம் ஸ்தலத்தில் வைத்திருந்தான்.”

“மரியோன், உன்னுடைய சஞ்சலங்களிலோன்றிற்காகவும் உனக்குப்பற்றல (Paters) என்றுச் செபத்தையும் ஏவல் (Aves) என்றுச் செபத்தையும் செலுத்தியிருவனுக்கு நான் இரத்த கிருபைகளைக் காட்டுவேனென்பதை அறிந்தகொள்வாயாக.” அவையாவன,

க. “அவனுடைய சகல் பாவங்களும் மன்னிக்கப்படும்.”

உ. “தன் பாவத்தினால் இழந்தபேன சந்தனைத் தரும்படி பெற்றுக்கொள்வான்.”

ச. “மரணத்திலும் என்னுடைய தயவைப்பெற்றுக்கொள்வான்.”

ச. “சத்திரவால் வந்து செத்ததுக்குத் தப்பிக்கொள்வான்.”

ரு. “சகல் தீமை இடையூறு முதலியவைகள் வருங்காலத்து உதவதில் என்பனவும், “உறவர்களுக்குள்ளும், அருமைத்துக்குள்ளும் இவ்விதமாய் அறியப்படுவது அவனுக்குப்பண்ணியமாயிருக்கும்.”

“நாசரேத விகாசத்தின் ரியிசியாய் மரணமடைந்தவனென்றேன்.”

ச. “உமது மேலான சித்திரத்தை.”

ரு. “நீர் சிலுவையை ரேதேசெம் ஸ்தலத்தில் வைத்திருந்தான்.”

“மரியோன், உன்னுடைய சஞ்சலங்களிலோன்றிற்காகவும் உனக்குப்பற்றல (Paters) என்றுச் செபத்தையும் ஏவல் (Aves) என்றுச் செபத்தையும் செலுத்தியிருவனுக்கு நான் இரத்த கிருபைகளைக் காட்டுவேனென்பதை அறிந்தகொள்வாயாக.” அவையாவன,

க. “அவனுடைய சகல் பாவங்களும் மன்னிக்கப்படும்.”

உ. “தன் பாவத்தினால் இழந்தபேன சந்தனைத் தரும்படி பெற்றுக்கொள்வான்.”

ச. “மரணத்திலும் என்னுடைய தயவைப்பெற்றுக்கொள்வான்.”

ச. “சத்திரவால் வந்து செத்ததுக்குத் தப்பிக்கொள்வான்.”

ரு. “சகல் தீமை இடையூறு முதலியவைகள் வருங்காலத்து உதவதில் என்பனவும், “உறவர்களுக்குள்ளும், அருமைத்துக்குள்ளும் இவ்விதமாய் அறியப்படுவது அவனுக்குப்பண்ணியமாயிருக்கும்.”

“நாசரேத விகாசத்தின் ரியிசியாய் மரணமடைந்தவனென்றேன்.”

ச. “உமது மேலான சித்திரத்தை.”

ரு. “நீர் சிலுவையை ரேதேசெம் ஸ்தலத்தில் வைத்திருந்தான்.”

“மரியோன், உன்னுடைய சஞ்சலங்களிலோன்றிற்காகவும் உனக்குப்பற்றல (Paters) என்றுச் செபத்தையும் ஏவல் (Aves) என்றுச் செபத்தையும் செலுத்தியிருவனுக்கு நான் இரத்த கிருபைகளைக் காட்டுவேனென்பதை அறிந்தகொள்வாயாக.” அவையாவன,

க. “அவனுடைய சகல் பாவங்களும் மன்னிக்கப்படும்.”

சாதிதப் பிழத்தி உத்தரம்.—“இயேசுவின் தாசன்” எனக் கைமையாப்பம்வைத்தவரே அனுப்பப் புகுந்தம் புகுசேர்ந்தது. அதில் சேன்செப்ட்டண்டன் சர்க்கன்யிசியோன்செயலியி இருவர் சாத்தில்தந்ததைக் கைக்கெட்டெடுக்கத்தொடுக்கவெனப்பலத்தறிந்தது எழற்பெய்துமூல்கின்றது. சாதிவித்தியாசத்தொடுக்கிக்கொண்டுவந்தது ஈமக்குவற்புறப்பாறும்புத்தம் இக்காரியத்தின்பெயில் வேதாய் அத்தாராய்யம் ஈம் ஈம்க்கொட்டாபெய்துமூலில் அக்கெடுத்ததை இம்ஈன் பிசாருத்தொடியுறாயம் விரிசேற்றது.

MORNING STAR.

Jaffna, December 12th, 1850.

TEMPERANCE.

We copy the following remarks and statistics from the Colombo Observer of Nov. 25th, respecting the amount of revenue obtained by the government of Ceylon, on intoxicating liquors.

"On arrack, rum, and toddy licenses, we deeply regret to observe an increase. In 1848, the amount realized from these sources was £48,130. In 1849, it rose to £59,425 an increase of more than £11,000. Truly it was time for the formation of Total Abstinence Societies. In 1848, the total revenue derived from wine and spirits imported and of home manufacture was only £56,960. In 1849, we have,

Arrack, rum and toddy licences,	£59,425
Stills,	1,407
Wholesale dealers in arrack,	69
Retail of other spirits,	52
Duties collected on wines, beer, and spirits imported as per memo.,	8,765
Total	£69,718

A total increase over 1848 of no less than £13,588. We shall be anxious to see the returns for 1850."

As a friend to the inhabitants of this island, who has labored thirty-five years for their good, we must say that our mind was very painfully affected by the above statistics. We said to ourselves, Can it be possible that the government of Ceylon are fully aware of the evils, for time and for eternity, that are caused by the manufacture and consumption of such quantities of intoxicating drinks? And for the sake of the revenue that they obtain, will they continue to encourage the manufacture and sale of liquid poison? Such facts always remind us of the story of the boy whose goose laid a golden egg every day, and who not contented with this, cut off her head, that he might get all the gold at once. Verily they are "penny wise and found foolish," thus to cause the death of so many people for the sake of this revenue, to say nothing of the moral bearing of such conduct. It is now beginning to be well understood by the people themselves, that wherever the cholera appears, the drunkards are its first victims. While writing these remarks, we have just heard that a fine man by nature, one of the first that was educated at our Seminary at Batticotta, and who for a long time held an honorable employment under government, in this province, now lies at the point of death, just ready to sink into the drundard's grave! He is but a specimen of the thousand, who yearly fall victims to the same destroyer.

We would repeat the remark of the Editor of the Observer, with emphasis, "Truly it was time for the formation of Total Abstinence Societies!" May they speedily be formed in every part of the island! But can nothing more be done? Are we to despair of all assistance from those in authority? How much longer shall arrack and toddy shops continue to spread like a pestilence through this beautiful island? Oh! that all in authority could every day witness the wretchedness and misery that is thus produced! Will they not have compassion, if not upon the drunkards themselves—at least upon their defenceless, suffering wives and children, and cease to encourage the sale of intoxicating liquors? Truly the money thus obtained is the price of blood. It is better to be poor, better to be in debt, than to obtain money from these sources. But after all, is it good economy thus to impoverish and destroy the people to obtain their money? In our humble opinion, it is better to permit the goose to live and continue to lay her golden eggs.

ARRIVALS.—The Steamer Haddington arrived at Galle, Nov. 25th. We are happy to notice in the list of passengers, the Rev. Dr. Kessen, of the Ceylon Wesleyan Mission. We trust he has returned to his important duties in Colombo, with renewed health and vigor, both of body and mind.

We notice also, with much pleasure, that the Rev. John Anderson of the Free Church of Scotland Mission, at Madras, and the Native Assistant, Rajahgopaul, who accompanied him to Scotland, were passengers on the Haddington. They have, we trust, before this time had the pleasure of greeting their friends in Madras from which they have been long separated.

PROPAGANDISM AT ROME.

While Christians in England and America are doing much to circulate the Bible and Religious Tracts in Italy, to enlighten and evangelize the people, there are many secret societies formed in Italy itself, which distribute everywhere numerous hand-bills and fly-sheets, for the purpose of undermining the power of the Pope and of diffusing political and religious information among the people. "The Roman government fully aware of the existence and activity of these societies, employs various hostile measures against such, as, for want of evidence, it cannot attack with the carnal weapons of the police. The printing offices of the Jesuits teem with publications in reprobation of these societies. Father Bernardo, in the fashionable Church of San Carlo, holds forth upon the danger of liberal opinions, with an action never yet displayed while warning his flesh against the danger of mortal sins. The spiritual arms of the Church are brandished against temporal foes." We give the following as a fine specimen of the use the Jesuits make of the press to counteract the efforts of their enemies. The facts were furnished by the Correspondent at Rome of the London Daily News. That paper thus renders the accounts:

We are indebted to a distinguished English friend of Italian freedom, who is personally acquainted with these movements, and with the means for their continuance, for the favor of translating for our columns one of the Pope's own propagand fly-sheets. We have seen the original, with the bit of gauze fastened over a petty wood-cut, which the priests still imagine they can make the people believe to be a piece of the veil worn by the Virgin Mary, and by her furnished to the house of "Our Lady of Loreto." At the top of the sheet in the center, is a rude picture of the virgin and her child, over which is pasted a piece of common black lace of modern manufacture, about one inch square. Over this is printed the following caption:

"The real sacred veil of the blessed Virgin of the Holy House, which existed in Turkey, carried by the Angels to Loreto." On either hand is the following:

"Christus nobis scilicet in forma of a letter found in the sepulchre of Jesus Christ in Jerusalem, with the account of all his Passion and Death, with the further narrative of the most acute griefs which his afflicted mother endured.

Whoever shall keep the three words written under the Sacred Veil, over his house, door, or window, shall be free from earthquakes, and in addition shall have eighty thousand years of indulgence each separate time he shall say:

Jesus Nazareth rex iudaeorum miserat me.
Christus nobis venit in pace. Deus homo factus est.

Ab omni peccato libera nos Domine.
A malo morte libera nos Domine.

Ab insidiis Diaboli libera nos Domine."

Then follows the letter in these words:

"Jesus spoke and said:
My dear children—Know that the armed soldiers were 125. Those who conducted me were 23. The blows with the fist which they gave me in the head, 30. Taken in the garden they gave me to make me get up from the ground, kicks 105. Slaps with the open hand on the head and breast, 68. Blows on the shoulders, 30. I was dragged by a rope, and by the hair, 23 times. Blows with the fist in the face, 30. Various thumps, 6,666. Wounds in the body, 100. Punctures in the head, 100. They gave me one great mortal blow. On the cross I remained three hours during which time I sent forth sighs 125; I was torn and pulled by the beard 13 times. The pricks of the thorns in the head were, 100. The mortal thorns in the forehead, 3. The spits in the face, 160. The wounds which they gave me were, 1,000. The soldiers which conducted me were, 600. Those who led me were, 3. The drops of blood which I shed were, three million eight thousand four hundred and thirty. And by Luigino I was struck in the side, whence issued blood and water.

To whoever shall every day recite seven Paters and seven Aves for twelve consecutive years, to complete the number of the drops of blood which I shed, and who lives as a good Christian, to him I grant five graces.

1. Indulgence complete and remission of all his sins.
2. He shall be free from the pains of purgatory.
3. If he should die in the mean time, it shall be counted as if he had completed the twelve years.
4. He shall be as a martyr and one who has shed his blood for the faith.
5. I will come from the heavens on the earth to fetch his soul, and give him of his relations to the fifth generation.

Moreover, the Lord was pleased to ask of Mary for greater devotion, which were the most bitter griefs which she suffered in this life? Mary answered him that the greatest among her griefs were five:

1. When Simeon predicted to me that thou shouldst be slain.
2. When I considered you lost.
3. When I saw you as once Ithmo.
4. When I saw your precious blood sprinkled by the whippers.
5. When I saw you taken from the cross, and deposited in the sepulchre.

Know, Mary, that whoever shall say to you one Pater and one Ave for each of these griefs, to him will I grant five graces.

1. Remission of all his sins.
2. The virtue which he has lost by sin.
3. At the end of his life he shall die in my favor.
4. He shall be free from the assaults of his enemies.
5. I will assist him in every danger and misfortune, and it shall be a merit to manifest him to his friends and neighbors, besides so many indulgences for those to whom he may make them profitable.

Whoever carries on his person this document shall not die by drowning, nor of a violent or sudden death, and doing good shall be free from contagion, from pestilence, from lightning, and shall not die without a confessor, shall be free from his enemies, shall not fall into any misfortune of justice, nor shall be condemned by false witnesses.

The women who cannot bear children, recommending themselves to God with real faith, and wearing this on their persons, shall bring forth children free from all danger.

In any house in which this document shall be, there shall be no deceit, nor any other bad, and forty days before the person's death, he shall have a vision of the blessed Virgin Mary."

The original is deposited with the American and Foreign Christian Union in the city of New York.

"JESUS OF NAZARETH PASSETH BY."

BY MRS. L. H. SIGOURNEY.

Wanderer I who wander by the bed of pain,
While the stars sweep on in their midnight train,
Still the tears for thy loved ones fall,
Filling thy breast, but thy sleep shall be all.
In thy loneliness there's a better night—
JESUS OF NAZARETH PASSETH BY.
Stranger! afar from thy native land,
Whom no one takes with a brother's hand,
Tame and heartbroken are glowing tears,
Camest thou, spirit, but not yet thy fears?
There is one who can kill a home on earth—
JESUS OF NAZARETH PASSETH BY.
But one, in secret leading low,
Aid one, in his breast that the world may not know,
Wrestling the favor of God to win,
He sell of pangs for days of sin.
Press on, upon me with the grateful cry,
JESUS OF NAZARETH PASSETH BY.
Mourner! who staid in the churchyard hour,
Staining the lines on that marble door,
Piercing the weeds from thy children's bed,
Planting the nole and rose instead,
Look up from the tomb with the world's eye—
JESUS OF NAZARETH PASSETH BY.
Fading one, with the hectic tinge,
In the win of fire and thy wasted clime,
Faintest than the shade of the departed year,
Seek to the Guide who can never fail—
He hath trod his humble, he will lead thy way—
JESUS OF NAZARETH PASSETH BY.

THE SINGING OF THE WICKED.—A Christian traveller put up for the night at a public house in a New England village. In a room adjoining his, a number of young men, students in the Academy, were assembled. They spent an hour in singing. They had fine voices and possessed no inconsiderable skill in music. The stranger listened with great pleasure to a number of the plaintive songs of Burns, and of Bayley. These were followed by some of a lighter nature, and then his ears were pained by one or two voluptuous and vulgar ones. All the young men joined in singing them. The characters of the singers were thus revealed. They were not the friends of purity, of holiness, of God.

The traveller was struck with the thought that the wicked have all their singing in this world. Through the mercy of God they have in this world, some seasons of comparative happiness—some joyous emotions which find appropriate utterance in music. All these seasons end with life. In the world to come, they will have no emotions which find utterance in song. "A state of unmixed and hopeless misery is a stranger to me." Instead of melodious airs, the sounds that will fill the ears of the lost, will be those of wailing and gnashing of teeth.

Sweet strains of music are often heard from unconverted lips. Pure and elevating emotions are often joyously expressed by those who are treading the broad road which leads to death. How sad the thought, that those sweet sounds are, ere long, to be exchanged for the wailings of everlasting woe.

GOD AT THE HELM.—Can we sink with such a prop as the eternal God? No, never. He will give eternal protection, and be as the "munitions of rocks." Let slavish fear depart; our God is infinite; he loves with "everlasting love," and he will influence and draw us to his Divine presence. Our hearts should love him, kind Protector, who bestows such unbounded love. Can it be possible that a being so benevolent should be rejected? Let God direct, and we are preserved from storm and wind. The lightning may play, but thunders roar.

Readers, have you not seen the storm? Have you not seen the "crash of the elements?" Have you not seen our "world" in flames? Have you not seen our "world" in flames?

Reader, have you not seen the storm? Have you not seen the "crash of the elements?" Have you not seen our "world" in flames? Have you not seen our "world" in flames?

Reader, have you not seen the storm? Have you not seen the "crash of the elements?" Have you not seen our "world" in flames? Have you not seen our "world" in flames?

MODE OF THE SPIRIT'S OPERATION.—All the methods by which one human mind acts on another, would together be but a faint image of the action of God's spirit on us. That spirit knows every avenue to the mind which he has made, and knows our every secret wish and every reluctant thought. And his power over mind in the sphere of power, has no limit. He can pour light upon darkness, and bend the most stubborn will. Though the product of the new birth is the product of a new creature, it is made willing in the day of God's power; and there is no act in which the soul is more spontaneous and free, than in the act of conversion. God's creative power effects the whole change in the soul's condition, and man's free concurrent action enters into the whole experience of the change. He is the more active, the more he is acted upon by the Spirit which is the spring of all holy action.—N. E. Puritan.

CHOLERA.—There have been nine deaths by this disease, within five days past, in one compound at a village near Panditerpo; and of relations of this same family, living in another village, twelve have died recently. In all twenty-one persons from one circle of relatives.

It is rumored that Major Blackall is to be the new Auditor General of Ceylon.

